

GIBANJE ČLANSTVA V ORGANIZACIJI ZK OPOZARJA

Zaskrbljenost nad slabim prilivom

Tudi o tem kakšna je organizacijska in kadrovska rast občinske organizacije ZKS, so spregovorili na zadnji seji občinskega komiteja ZKS. Komisija za kadrovska vprašanja, organiziranost in razvoj pri predsedstvu je pripravila kratko analizo za potrebe nadaljnjih aktivnosti komunistov v vodstvih OO ZK. Glavni poudarek je namenjen po eni strani želji po omejitvi prenehanja članstva v ZK samo na tiste člane ZK, ki ne sodijo v vrste ZK, po drugi strani pa aktivnejšim prizadevanjem za spodbujanje sprejemanja novih članov v ZK.

Številke – navajamo jih v okvirčku, zgovorno povedo, da je številčno prenehanje članstva v porastu, sprejemanje pa v upadu. Temeljita analiza nam pove, da so pri izključitvah poglaviti razlogi neaktivnosti in nesodelo-

vanje, prevladujejo mladi do 27 let in starejši od 45 let. Najpogostejši razlogi za črtanje iz članstva so neaktivnost, neplačevanje članarine, slab vzgled in tiho prenehanje članstva ob preselitvi, upokojitvi ali spremembi zaposlitve. Člani ZK izstopajo zaradi nezainteresiranosti za delo v ZK, zaradi nemoči, da bi lahko vplival na spremembo razmer, iz osebnih in zdravstvenih razlogov, pa tudi zaradi članarine. OO ZK je dolžna vsak izstop oceniti, žal pa je v praksi precej različnosti od oporturizma in lažnega tovarštva do preostrih ravnanj in izključitev, zato marsikje ostajajo vzroki nejasni.

Opisane ugotovitve povzročajo težave v organizacijski in kadrovski rasti občinske organizacije. Kljub številnim prizadevanjem komiteja in njegovih organov so rezultati skromni, kar potrjuje tudi dejstvo, da so od 180 osnovnih organizacij letos opravili sprejem v ZK le v trinajstih. Potrebna bo odločna akcija predvsem v osnovnih organizacijah ZK pa tudi v drugih še posebej v mladinskih, so opozorili člani komiteja. Zavzeli so se za zaostritev reda in discipline v vrstah ZK, še posebej do tistih članov, ki s svojim delom ne dajejo nebenega vzgleda oziroma ga rušijo. Vprašanja socialistične morale bi morali zatorej najprej razčistiti v Zvezi komunistov, mladi nimajo nobenih vzgledov, številni pojavi socialne diferenciacije pa tudi nepravilnosti vse do zveznih organov zaupanje v to avantgardno politično organizacijo še posebej krnjijo.

In kot je dejal eden izmed članov komiteja, ni tako zaskrbljujoče, da članstvo postaja apatično, bolj zaskrbljuje, da ni priliva v vrstah Zveze komunistov, da se vse premalo borimo za človeka, za novega poštenega člana.

Vse preveč poceni izgubljamo zaupanje npr. afera s trnovskimi bloki...

V prvih osmih mesecih 1984 leta je bilo novosprejetih 21 članov (v istem obdobju letos 13) od tega 10 (6) žensk in mladih do 27 let 12 (7). Izključenih je bilo 2 (19) članov, črtanih 26 (28), izstopilo je iz članstva 13 (37) članov, umrlih pa je bilo 14 (29).

Številke v oklepaju označujejo gibanje članstva v prvih osmih mesecih tekočega leta.

Se en zanimiv podatek; na dan 31. avgusta je bilo v 180 osnovnih organizacijah povezanih 3.786 članov.

Soinvestitorji izgubljajo zaupanje!

Dnevi in noči dela, preverjanja pravilnosti izračunov, cen, parametrov in vsega ostalega, kar sodi k oblikovanju cen za kvadratni meter stanovanjske površine v zadnjem bloku trnovske soseske v Ljubljani se bo občanom – soinvestitorjem končno obrestovalo. Zilovo (Zavod za izgradnjo v Ljubljani) povprečno 87-odstotno povišanje cen kvadratnega metra stanovanja očitno ne bo obveljalo. Pri samoupravni stanovanjski skupnosti Ljubljana so se strokovnjaki ponovno lotili izračunavanja cene kvadratnega metra in se ustavili ob le 47-odstotnem in ne 87-odstotnem povišanju.

To je torej dokaz, da so imeli soinvestitorji v trnovskem bloku E prav, ko so v pogovoru z Zilom in novinarjem trdili, da Zilov tozid Inženiring, ki je pooblaščen investitor novih stanovanj, postavi najvišjo možno ceno in jo potem v barantanju s soinvestitorji skuša obdržati čim višje.

Že dejstvo, da so strokovno dobro podkovani soinvestitorji v Zilovih računih našli kar za okrog 100 milijonov računskih napak, je dokaz, da je Zil vse prej kot pravičen zastopnik soinvestitorskih interesov. Ne samo to. Pri izračunavanju stroškov gradnje so pri Zilu soinvestitorjem zaračunali marsikatero stvar več, kot bi smeli. Med drugim lahko navedemo droben primer, kot je cena kvadratnega metra asfaltirane ceste ali tlakovane površine. Zil je soinvestitorjem pri stroških za ureditev cest in poti kvadratni meter asfalta zaračunal 7.725 dinarjev in kvadratni meter tlaku 5.838 dinarjev. Soinvestitorji so cene preverili in prinesli podatek, da je dejanska cena asfalta 6.541 dinarjev in tlaka 2.694 dinarjev. Pri stroških odkupa stavbnega zemljišča si je Zil zaračunal stroške v višini 2,45 odstotka in 1,5 odstotka od višine odškodnine in ne tako, kot bi moral po dejansko opravljenem delu.

Natančni izračuni, ki so jih naredili soinvestitorji, so Zilove uslužbenke vsaj na videz pustili popolnoma nepri-

zadete. Zgovarjajo se pač na družbeno sprejeta merila in podzavite, s katerimi pa se soinvestitorji nikakor ne morejo strinjati. Če so že v treh mesecih po podpisu pogodbe (lani) plačali kar 85 odstotkov celotne vrednosti svojih bodočih stanovanj, izračunane po tedaj predvideni končni ceni kvadratnega metra stanovanja, od njih Zil ne bi smel zahtevati povišanega plačila za ves tisti del gradnje, ki so jo soinvestitorji že plačali. To velja za nekaj gradbenih del kot tudi za urejanje stavbnega zemljišča.

Soinvestitorji prav gotovo pravilno razmišljajo o tem, da bi bilo bolj pametno, če bi namesto v gradnjo stanovanja vložili denar v banko in dobili, recimo, 70-odstotne obresti. Tako bi soinvestitorji v enem letu, kolikor je preteklo od vplačila, prihranili toliko denarja, da bi lahko plačali osnovno in zahtevano povišano ceno stanovanja.

Ker pa tega niso storili, bi morala večina soinvestitorjev, če bi obveljala Zilova nova cena, odstopiti od nakupa stanovanja.

Čprav Zil, ki od soinvestitorjev dobi denar tudi za opravljanje soinvestitorskih poslov, svojega dela očitno ni opravil v korist svojih strank, so to brez plačila opravili soinvestitorji sami. Prav brez plačila pa le ne bodo ostali. Vztrajnost in strokovnost se jim bo povrnila v obliki stotisočakov, ki jim jih zaradi dobro opravljenega dela ne bo treba dodatno odšteti za stanovanje.

Pri vsem tem pa gre še za eno stvar, ki ne bi smela v tem primeru ostati nerešena. Za vso nepravilnost pri izračunu končne cene stanovanj bi pri Zilu prav gotovo morali najti krivca. Če jih je več, bi morali posledice slabo opravljenega dela nositi vsi. V tem primeru bi bila samo graja in priporočilo, da naj v prihodnje bolje delajo, premalo. Predvsem bi morali pri Zilu, ki že od ustanovitve dalje posluša kritike, svoje naloge opravljati tako, da bodo svojo ustanovitev tudi opravičili. Če se v kakšni drugi delovni organizaciji pojavijo nepravilnosti, zna družba hitro ukrepati. Služba družbenega knjigovodstva, ki vzame pod drobnogled poslovanje, je ena od teh družbenih institucij. Vprašanje je, kolikokrat so se pri Zilu že tako motili v škodo soinvestitorjev in drugih »strank«. Vsi tisti, ki niso bili tako natančni in vztrajni kot trnovski soinvestitorji, imajo zdaj zagotovo nekaj grenkih misli: za koliko smo bili opeharjeni, ker smo prekmalu odnehali?

O končni ceni do konca meseca?

Kljub dvehurni razpravi se soinvestitorji, ZIL, gradbinci in stanovanjska skupnost še niso dogovorili o končni ceni stanovanj v zadnjem trnovskem bloku E. Novi predlog cen se od prejšnjega v povprečju razlikuje kar za cele tri stotine milijonov. Soinvestitorji so na četrtkovnem sestanku (19. septembra) odbora za gradnjo pri samoupravni stanovanjski skupnosti naše občine dejali, da ne pristajajo na ceno, dokler ne bodo dobili odgovorov na vsa postavljena vprašanja, ki so jih v obliki zajetnega materiala poslali Zavodu za izgradnjo Ljubljane. Čprav so malo omilili svoje prejšnje trditve in nič več ne govorijo o napakah, ki jih je ZIL naredil, ko je izračunaval stari predlog cene za stanovanja, pa obenem povedo, da so republikanski inspektorji že napisali začasno poročilo o analizi izračuna cen stanovanj. V tem začasnem poročilu inspektorji pravijo – kot so povedali soinvestitorji – da imajo kupci skoraj v vseh svojih trditvah prav. Naj pa pomenimo, da novi predlog cene za soinvestitorje ni več tako zelo sporen, z novim predlogom gradbenega dela cene pa se zdaj ne strinja gradbeni izvajalec SCT. Njihova cena je namreč v novem predlogu s prejšnjih 95.031 dinarjev padla na 86.767 dinarjev. Člani odbora za gradnjo pri vsiki stanovanjski skupnosti se bodo o novem predlogu cene še enkrat pogovarjali na sestanku, ki bo v ponedeljek 30. septembra. Dejstvo je, da bi se morali o končni ceni čimprej sporazumeti, saj je prvi niz bloka E tako rekoč že dograjen, ves blok pa naj bi bil dograjen do konca letošnjega leta.

Iz velikih dni boja za naše življenje

Robarji imajo na Dakija topel spomin

Zadnje nedeljo v avgustu smo v večernih urah izvedeli neprijetno vest. Po težki in hudi bolezni nas je za vedno zapustil prvi slovenski narodni heroj Stane Semčič-Daki. Spomin nanj ne bo zbledel tudi v mejah naše občine. Saj je prav tu prvič prijel za puško in prisegel, da se bo neutrudno boril vse do osvoboditve domovine.

Krajani krajevne skupnosti Rob ga bodo ohranili še v posebno lepem spominu. Spoznali so ga že koncem leta 1941, ko so v Rob prišli prihajati prvi aktivisti.

Pred kratkim sem se pogovarjala z aktivistko Angelco Puh, krajanko, ki je s svojim delovanjem veliko pripomogla k razvoju kraja, Dakija pa se še vedno živo in toplo spominja.

Takole nam je pripovedoval: »Daki je bil prisoten na Robu veliko časa med NOB. K nam je rad zahajal. Po vojni pa se nas je spominjal še veliko raje. Želel je, da bi se Rob razvil in da ljudje ne bi tako množično odhajali v mesto. In prav v tem pogledu je njegova pomoč enkratna. Delo je bilo po vojni naporno. Ostajale so vasi, pravzaprav je bilo to eno samo pogorišče, spet drugje so ostale ženske in matere same z otroci. Delo je bilo naporno, pa vendarle smo uspeli. Takrat je med nami prevladovalo veliko tovarštvo.

Največji napredek pa je Rob nedvomno doživel prav v letu 1982, ko je Daki izrazil željo, da bi postavili spomenik v spomin na borbo na Kuciju. Takrat so se sovražniku uprli prav vsi

domačini. Njihova volja je bila neomajna in prav nič jih ni moglo zlomiti. Bil je to edinstveni primer borbe Narodne zaščite.

V tem letu smo dokončali tudi cesto Rob – Rašica, katero smo s prostovoljnimi prispevki pričeli graditi že leta 1969. In prav Dakiju se lahko zahvalimo za ta prispevek. Bil je človek z močno voljo in tolikšnim poštenim vplivom, da nam je res lahko pomagal.

Na razreševanje gospodarskih problemov v kraju je imel vedno dobre in zdrave poglede, vedno je znal izoblikovati predlog, ki ga je bilo moč hitro in dobro realizirati. Tudi med vojno je bil vedno borec na mestu. Nikdar se ni ločeval od svojih soborcev, z njimi je delil dobro in slabo.

Rad je imel Rob in Robarji njega. Cenil je žrtve, ki so padle za ceno svobode, tega ni nikoli pozabil. In še nekaj je bilo v njem, kar je tako pritegovalo ljudi. Bil je nadvse preprost, človeški. Življenje ga ni pokvarilo in mu uničilo njegovih idealov.

Zadnja leta svojega življenja je preživel v svojem vikendu na Velikem vrhu na Blokah. Rad je imel ovce, ki so ga obdajale. Bil je vesel, kadar je sedel na grč in opazoval svojo domovino.

Povprašala sem le eno krajanko, kaj misli o pokojnem narodnem heroju, veliko in lepo mi je govorila o njem, prepričana pa sem, da bi prav tako vedel povedati sleherni krajan Roba.

MOJCA ČERNE

SKUPNA SEJA IZVRŠNEGA SVETA IN KOMITEJA ZA GOSPODARSTVO V KIG

Od kratkoročnih uspehov k smelejšim ciljem?

Kaj je novega v KIG? Z namenom, da dobijo odgovor na to vprašanje so se s predstavniki delovnega kolektiva in družbenopolitičnih organizacij pred dnevi na Igu sešli člani občinskega izvršnega sveta, komiteja za gospodarstvo in planiranje ter občinskih družbenopolitičnih organizacij. Oba organa sta namreč v bližnji preteklosti spriči slabega položaja v katerem se je KIG znašel ob prelomu leta (takrat je izkazoval izgubo) večkrat razpravljala o njegovi problematiki in skušala v okviru svojih možnosti tudi pomagati temu kolektivu iz stiske. Pri tem je bilo v prvi vrsti vedno poudarjena nujnost takšne usmeritve, ki naj bi tej največji izanski delovni organizaciji (uvrščena je tudi med deset nosilcev razvoja v občini) na dolgi rok zagotavljala stabilnejši razvoj. Ob tem pa je bila izražena tudi pomoč predvsem pri iskanju teh razvojnih poti.

Nedvomno je delovni kolektiv v minulem polletju in morda še nekoliko dlje vložil v sanacijo razmer nemalo naporov in prizadevanj. Sanacijski program so uspešno izpolnili, beležijo razmeroma dobre poslovne rezultate, izboljšali so se medsebojni odnosi, po zagotovilih vodstva je le-to homogeno...

Skratka, kratkoročno gledano, prebrodili so vrsto ovir, čeprav so se morali spopadati tudi s povsem objektivnimi težavami kot so izreden porast cen reproducijskih materialov, kar je pomnilo tudi prizadevanja za plasmene izdelkov predvsem na domačem trgu, žal pa na zunanem spričo visokih cen niso več konkurenčni, kar pomeni za to delovno organizacijo občuten padeč izvoza. Izmed proizvodnih programov proizvodnja stropnih oblog in trgovinske opreme še naprej beležita veliko povpraševanje, dočim težka embalaža in proizvodnja radiatorjev spričo visokih cen (oba sta bila dosedaj visoko izvozno usmerjena) v perspektivi najbrže ne bosta več tako atraktivni. Po mnenju razpravljalcev bo zatorej treba nujno pristopiti k selekciji programov.

Kako to doseči pa je povsem drugo vprašanje. Delovna organizacija kljub številnim poprejšnjim pobudam izvršnega sveta in komiteja namreč še vedno nima srednjeročnega plana. Ponovno je bilo zato posebej poudarjeno, da je potrebno k izdelavi le-tega pristopiti nemudoma, pa ne zgolj zaradi izpolnjevanja zakonskih določil, temveč predvsem zaradi jasne prihodnosti tega kolektiva. In nenavsezadnje tudi zaradi tega, da se bo investicija v proizvodno halo, ki jo KIG že pripravlja hitreje obrestovala. V KIG-u so še vedno problem kadri. Manjka predvsem strokovnjakov v razvoju in proizvodnji, pa tudi na področju trženja. Tu so prisotne nekatere objektivne težave (oddaljenost od Ljubljane, ne preveč visoki OD ob dejstvu, da

kršijo družbeni dogovor o razporejanju dohodka) kar pa ne pomeni, da bi se z nekoliko stimulativnejšo in smelo politiko tega problema ne dalo odpraviti. In nenavsezadnje, so menili razpravljalci, bo treba več naporov nameniti tudi izvozu, ki je sedaj usahnil, pa ne samo zaradi družbene nuje ampak tudi iz povsem praktičnih razlogov kot so prenašanje in uveljavljanje sodobnih tehnologij, znanja in izkušenj. Najbrže pa tudi ne bi bilo odveč se tesneje povezati z ostalimi proizvajalci kovinske industrije pa tudi nekaterimi večjimi sistemi. Zatorej bi predlog o posebnih ekipah, ki bi se načrtno ukvarjale z razvojem odnosov s trženjem naletel na plodna tla.

J. DOMITROVIČ

O občinskem glasilu in RTV programih

Na svoji zadnji seji so člani sveta za informiranje in politično propagando pri OK SZDL razpravljali tudi o vlogi občinskega glasila. Bili so si enotni, da Naša komuna v vseh pogledih uspešno in učinkovito izpolnjuje svoje poslanstvo – informirati občane in delovne ljudi o najaktualnejših dogajanjih v družbenopolitični skupnosti, kar potrjujejo tudi mnenja bralcev pa tudi krajevnih organizacij SZDL. Zavzeli pa so se za boljše sodelovanje med občinskimi glasilom in Ljubljanskim dnevnikom ter Radiom glas Ljubljane, ki je v zadnjih letih kar nekako zamrlo. Menili so tudi, da bi morala občinska glasila priložnostno beležiti tudi aktualnejša dogajanja v Ljubljani, ki so pomembna za vse občane mesta. Podprli pa so tudi predlog uredništva o zagotovitvi dodatnih sredstev, ki jih narekujejo nenehne podražitve.

Beseda je tekla tudi o programskih usmeritvah Radia glas Ljubljane pa tudi RTV Ljubljane. Ob usmertivah »Ljubljanskega radia« je bil izražen dvom nad učinkovitostjo uresničitvijo tako smelo začrtane razširitve programa. Precej več razprave, razvejane in poglobljene je bilo namenjene petletnemu razvoju RTV Ljubljane. Še vse premalo je prikazana interna racionalizacija dela znotraj RTV hiše (notranje rezerve nedvomno obstajajo), glede na drago tehnično opremo bo neobhodno potrebno okrepi sodelovanje z drugimi RTV centri v državi, večji poudarek pa mora biti namenjen kadrovske selekciji v smislu večjega in strokovnejšega usposabljanja strokovnih kadrov, kar naj bi po mnenju članov sveta prispevalo v prihodnosti tudi k večji kvaliteti programov!